

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
24 У 49127/22
Дана 19.07.2024. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Богдановић, председника већа, Миње Бикички и Луке Челебића, чланова већа, са судским саветником Крстином Мушкатиновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Предузећа за рачуноводство, ревизију и консалтинг "Finrevizija" д.о.о. Београд, Сарајевска 73/5, чији је пуномоћник Радмило Стојић, адвокат из Београда, Обилићев венац 4/4, поднетој против туженог органа Комисије за хартије од вредности Републике Србије, Београд, Омладинских бригада 1, ради поништаја решења број: 8/1-101-586/7-21 од 27.09.2022. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 19.07.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Комисије за хартије од вредности Републике Србије број: 8/1-101-586/7-21 од 27.09.2022. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени орган, Комисија за хартије од вредности Републике Србије, Београд, Омладинских бригада 1, да тужиоцу Предузећу за рачуноводство, ревизију и консалтинг "Finrevizija" д.о.о. Београд, Сарајевска 73/5, надокнади трошкове управног спора у износу од 26.120,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, коначним у управном поступку, наложено је отклањање неправилности тужиоцу због непоступања у складу са Законом о ревизији, Међународним стандардима ревизије и Кодексом професионалне етике ревизора, тако што ће извршити отклањање неправилности које су утврђене у решењу (за ревизора) број 8/1-102-588/10-21, а тако што ће адекватно спровести и довољно документовати сваки ревизорски поступак захтеван Законом о ревизији, Међународним стандардима ревизије и Кодексом професионалне етике ревизора (тачка 1. диспозитива); тужилац је дужан да отклони неправилности у року од 60 дана од дана пријема овог решења (тачка 2. диспозитива); тужилац је дужан да достави доказе о отклањању неправилности Комисији за хартије од вредности (тачка 3. диспозитива); изриче се новчана казна

тужиоцу у износу од 464.157,73 динара - што представља два процента прихода оствареног у претходној пословној години од услуга ревизије финансијских извештаја (тачка 4. диспозитива); наложено је тужиоцу да новчану казну из тачке 4. уплати Комисији за хартије од вредности у року од 15 дана од дана пријема овог решења (тачка 5. диспозитива); новчана казна из тачке 4. уплаћује се на означени рачун Комисије за хартије од вредности, под претњом принудног извршења у ком случају ће друштво за ревизију бити у обавези да Комисији за хартије од вредности плати и затезну камату у складу са Законом о затезној камати ("Сл.гласник РС", бр. 119/2012) за период од првог дана доласка у доцњу до коначне исплате, као и све трошкове извршног поступка (тачка 6. диспозитива).

Тужбом поднетом Управном суду дана 01.11.2022. године, преко пуномоћника, тужилац побија законитост оспореног решења због неправилно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Указује да је дана 26.02.2021. године туженом предао поднесак под називом "Изјашњење на записник о налозима контроле квалитета рада Предузећа за рачуноводство, ревизију и консалтинг "Finreviziја" д.о.о. Београд број 8/1-102-586/7-21 од 27.09.2022. године", због чега сматра да нису тачни наводи туженог да тужилац није изјавио примедбе на записник о спроведеној контроли квалитета. Даље, истиче да је оспорено решење супротно одредби члана 84. Закона о ревизији, јер не садржи опис неправилности и начин на који тужилац треба да их отклони. Наводи да је спровео анализу на нивоу финансијских извештаја као целине и да наводна неправилност утврђена оспореним решењем не постоји. Такође, указује да тужени није образложио у чему се састоји недовољност и неадекватност спроведених поступака, већ је паушално оценио поступање тужиоца као неправилно. Са ових и других разлога ближе изнетих у тужби, предлаже да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати на поновни поступак и одлучивање, као и да обавезе туженог на накнаду трошкова управног спора на име састава тужбе по АТ у износу од 54.000,00 динара и таксе на тужбу и одлуку суда по ТТ.

Тужени орган је у детаљном одговору на тужбу предложио да суд тужбу одбаци као неуредну и неразумљиву, а ако то не учини исту одбије, као неосновану, остајући у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредбама члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр.111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је по оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења, тужени је у периоду од 01.02.2021. године до 05.02.2021. године, у складу са усвојеним Годишњим планом провере контроле квалитета рада друштва за ревизију, самосталних ревизора и лиценцираних овлашћених ревизора за 2021. годину број: 8/3-102-3467/4-20 од 09.12.2020. године и налога за редовну контролу квалитета рада број 8/1-102-588/1-21

од 14.01.2021. године, спровео контролу квалитета над радом друштва за ревизију и лиценцираног овлашћеног ревизора Драгане Бурсаћ Кисић рег.бр. лиценце 1031716 у просторијама тужиоца. Предмет редовне контроле квалитета било је испитивање и провера примене и поштовања Закона о ревизији, Међународних стандарда ревизије, Кодекса професионалне етике ревизора и других правила ревизорске струке. Приликом спровођења контроле квалитета, утврђене су неправилности у раду које се односе на непотпуну примену и адекватно документовање ревизорских поступака које захтевају члан 37. Закона о ревизији и Међународни стандарди ревизије. О обављеној контроли квалитета рада сачињен је записник број 8/1-102-588/4-21 од 05.02.2021. године, који је тужиоцу достављен дана 11.02.2021. године, а на који нису изјављене примедбе. Након спроведене контроле, тужени орган је донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења, позивајући се на одредбе чл. 77, 80, 81. ст. 1. тач. 1), 82, 84, 85. и 93. Закона о ревизији ("Службени гласник РС", бр. 73/19).

Оцењујући законитост оспореног решења Управни суд налази да се оспорено решење не може прихватити као правилно и на закону засновано.

Одредбом члана 84. Закона о ревизији ("Службени гласник РС", бр. 73/19) прописано је да решење којим се налаже отклањање утврђених неправилности, нарочито садржи: 1) опис неправилности чије је отклањање утврђено решењем; 2) рок у коме је друштво за ревизију, односно самостални ревизор дужан да отклони неправилности и да достави извештај о отклањању неправилности; 3) начин отклањања неправилности; 4) доказе о отклањању неправилности које је друштво за ревизију, односно самостални ревизор дужан да достави Комисији.

Одредбом члана 141. став (3) Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", број 18/16, 95/18-аутентично тумачење и 2/23-Одлука УС) је прописано да диспозитив садржи кратку и јасну одлуку. По потреби, може да се подели у више тачака. У посебне тачке уносе се рок, услов или налог, кад их решење, у складу са законом, садржи, назнака да жалба не одлаже извршење решења и одлука о трошковима поступка.

Одредбом члана 141. став (4) истог закона прописано је да образложење мора да буде разумљиво и да садржи кратко излагање захтева странке, чињенично стање и доказе на основу којих је оно утврђено, разлоге који су били одлучујући код оцене сваког доказа, прописе и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на одлуку из диспозитива и разлоге зашто није уважен неки захтев или предлог. Образложење садржи и разлоге због којих је орган одступио од решења која је раније доносио у истим или сличним управним стварима. Ако је одлучено по слободној оцени, образложење садржи и пропис који орган овлашћује на то, разлоге којима се руководио при одлучивању и у којим границама и с којим циљем је применио овлашћење да одлучује по слободној оцени. Ако жалба не одлаже извршење решења, образложење садржи и позивање на закон који то предвиђа.

Из цитиране одредбе члана 84. Закона о ревизији произлази да решење којим се налаже отклањање утврђених неправилности садржи, између осталог, опис неправилности чије је отклањање утврђено решењем, начин њиховог отклањања и

доказе о отклањању неправилности које је друштво за ревизију, односно самостални ревизор дужан да достави Комисији. У конкретном случају, по оцени суда, сачињени диспозитив није јасан и одређен, будући да не садржи опис неправилности које су утврђене у поступку контроле квалитета рада тужиоца ни начин њиховог отклањања, на шта се основано тужбом указује. Диспозитив, као најбитнији саставни део решења, мора да буде концизно састављен, јасан и прецизан, тако да не даје повода различитим тумачењима, што у конкретној ситуацији није случај, због чега Управни суд налази да су оспореним решењем повређена правила поступка из члана 141. став (3) Закона о општем управном поступку у вези члана 84. Закона о ревизији. Поред наведеног, тужени орган је повредио одредбу члана 141. став (4) Закона о општем управном поступку, која је од битног утицаја на законитост оспореног решења, јер образложење не садржи разлоге који упућују на одлуку из диспозитива. Наиме, тужени у образложењу оспореног решења само цитира законске одредбе а не даје разлоге из којих произлази закључак да тужилац у конкретном случају није поступао у складу са одредбама Закона о ревизији и другим правилима ревизорске струке, услед чега му је диспозитивом оспореног решења наложено отклањање утврђених неправилности.

Са изнетих разлога, Управни суд је тужбу уважио и одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, применом чл. 40. став 2. и 42. став 1. Закона о управним споровима, с тим што су примедбе суда обавезне за тужени орган у смислу одредбе члана 69. став 2. наведеног закона.

Одлучујући о захтеву за надокнаду трошкова управног спора, Управни суд налази да је захтев делимично основан и да је тужилац имао трошкове састава тужбе од стране адвоката у износу од 24.750,00 динара, сагласно Тарифном броју 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", број 43/23), као и трошкове судских такси на тужбу у износу од 390,00 динара и пресуду у износу од 980,00 динара, сагласно Тарифним бр. 28. и 29. Таксене тарифе Закона о судским таксама ("Службени гласник РС", бр. 28/94...95/18). Са тих разлога суд је, на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима и чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/17...10/23), који се сходно примењују на основу члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде. Суд тужиоцу није признао разлику између траженог и досуђеног износа трошкова за састав тужбе, будући да исти нису опредељени у складу са наведеном тарифом.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 19.07.2024. године, 24 У 49127/22

Записничар
Кристина Мушкатиновић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Богдановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МС